

og 40 Aar siden seet denne Straf anvendt ved Straffeanstalterne i Schweiz, hvor den blev benyttet mod disciplinaire Overtrædelser, og jeg kan kun sige, at Enhver, der har seet de Torturkæbe, som dengang bleve indrettede for at bringe den nævnte Straf i Anvendelse, sikkert vil være enig med mig i, at den er ligesaa barbarisk som Krumslutning. Naar man tænker sig, at den skal bruges saaledes, at den Paagjældende ikke blot ikke kan sætte sig ned, men at han end ikke kan læne Ryggen tilbage og finde noget Rygstød — og dette vil jo være nødvendigt, thi ellers bliver det slet ingen Straf —, saa vil man let indsee, at det maa være et meget snevert Rum, hvori den Paagjældende skal indsettes, og at han paa forskjellige Steder af Kroppen maa befæstes saaledes til en Bæg, at han slet ikke kan faae nogen som helst Støtte." Jeg beder de ærede Herrer erindre de Ord, at ellers blev det slet ingen Straf. Dette er altsaa det høitærede 7de Kjøbenhavnste Medlems Anskuelse om, hvorledes den omtalte Straf maa udføres, og i den Anledning udtalte han sig med Rette, som om det maatte være en meget barbarisk Straf. Men nu beder jeg det ærede Thing at betænke, at herom er der i Bivikelihooden slet ikke Tale. Under alle de Forhandlinger, der officielt have været førte imellem Krigsministeren, Generalauditeuren og Stabslægen, hvilke ere de 3 Autoriteter, som have havt denne Sag under Behandling, er man gaaet ud fra, at Straffen netop skulde anvendes i et saadant Skab, som de i sin Tid ved den militaire Opdragelsesanstalt anvendte, og det har endog været under Ventilation, om man ikke burde gjøre Pladsen saa stor, at den Bedkommende kunde faae Armen op til Hovedet og paa den Maade bevæge sig noget; saavidt jeg veed — jeg tør dog ikke med Sikkerhed paastaae det — er det blevet bestemt, at Skabet skulde gjøres saa stort, at dette blev muligt. Der er altsaa ikke Tale om, at Bedkommende ikke skal kunne faae Rygstød. Nei, han vil netop blive stillet saaledes i Skabet, at han har et Rygstød, som han ikke kan blive af med. Men dette er noget Andet end den Straf, som det høitærede Medlem for 40 Aar siden har seet

anvendt paa dømte Forbrydere i Straffeanstalter, og som det ærede Medlem troer, at man nu vil bringe til Anvendelse paa Statens unge værnepligtige Mandskab, idet han mener, at, hvis den ikke bringes til Anvendelse paa denne Maade, bliver den slet ingen Straf. Hvad vi her tale om at indføre, er efter det høitærede Medlems Formenting slet ingen Straf, eller den er ialtfald saa mild, at man kunde forstaae, om han af den Grund kunde have Betænkelse ved den Maade, hvorpaa Krigsbestyrelsen paatænker at indføre den, medens han netop karakteriserer den paa den af mig nys anførte Maade. Hvis nu denne min Opfattelse af det ærede Medlems egne Ord er sand, saa vil man vistnok finde, at det er meget stærke Udtryk, der her i denne Betænkning ere brugte om den paatænkte Straf.

Det siges dernæst af det ærede Mindretal i Betænkningen, at det føler sig overbevist om, at Hæren ikke, for at opretholde Disciplinen, trænger til et saadant Straffemiddel, hvilket der netop paa Grund af den Besskaffenhed ved samme, som anføres til dets Ubefaling, først overhovedet kan tillægges nogen sær Betydning, naar det voldgives til den arbitraire Straffemyndigheds Bestemmelser. Fremdeles siger Mindretallet: „Til Støtte for denne vor Paastand skulle vi kun henpege paa den Kjendsgjerning, at, medens Krumslutning i Perioden 1855—1867, altsaa i 13 Aar, kun er bleven anvendt 29 Gange efter Krigsretsdom, er den nævnte Straf i 10 Aar af den samme Periode (1855—1860 og 1864—1867), i hvilke Aar denne Straf kunde anvendes arbitrairt, kommen 5,756 Gange til Anvendelse uden Krigsretsdom." Men nu maa jeg dog finde, at det er et noget sært Argument, naar man, efterat man har udtalt om en Straf, at den kun har sin Betydning som arbitrairt, da vil argumentere fra den Omstændighed, at den ikke er bleven brugt efter Krigsretsdom, til at den ikke er nødvendig. Har den nemlig kun sin Betydning som arbitrairt, saa følger det jo deraf, at man kun vil anvende den lidt som en Straf efter Krigsretsdom. Naar det derhos paa den anden Side viser sig, at den i en Mærække har været anvendt 5,756 Gange som arbitrairt Straf, saa synes det mig,